

Włodzimierz MAJDEWICZ

Zdzisław Migurski **Pożegnanie**

W czwartek 28 lipca 2011 roku w wieku 86 lat zmarł Kolega Zdzisław Migurski.

W dniu 4 sierpnia w kościele pod wezwaniem św. Ojca Pio na Ursynowie odprawiono żałobną mszę świętą. Tego samego dnia zmarły spoczął w grobie rodzinnym na Cmentarzu Brudzieńskim.

W tej ostatniej drodze towarzyszyła Zdzisławowi rodzina oraz liczne grono przyjaciół i znajomych. Żegnano człowieka spełnionego zawodowo, prawnika, prokuratora w stanie spoczynku, społecznika – Honorowego Członka Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Postępująca choroba sprawiła, że od kilku lat Zdzisław coraz rzadziej bywał w gronie przyjaciół z PTTK. Turystyce i krajoznawstwu poświęcił znaczną część swego życia. Po zakończeniu II wojny światowej wstąpił do odbudowującego swe struktury Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.

W lutym 1947 r. uczestniczył w walnym Zgromadzeniu Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, powierzono wówczas młodemu 22-letniemu działaczowi odpowiedzialną funkcję sekretarza Zarządu.

Zdzisław Migurski aktywnie uczestniczył w pracach Zarządu Okręgu Warszawskiego PTK. Bliskie były mu aktywne formy turystyki, łączące elementy krajoznawstwa z



wędrowaniem. Interesowała go szczególnie turystyka piesza i przewodnictwo. W listopadzie 1950 roku był jednym z inicjatorów i współorganizatorem pierwszego kursu przewodników terenowych.

Był jednym z tych młodych, pełnych entuzjazmu ludzi, którzy oprowadzali wycieczki po morzu ruin Warszawy i pokazywali nieliczne ocalałe fragmenty stołecznej zabudowy. Mówili o bohaterskich walkach w czasie Powstania Warszawskiego, o bestialstwie najeźdźcy i pokazywali dynamicznie postępującą odbudowę miasta. Nikt wówczas nie domyślał się, że ten młody człowiek z opaską „przewodnik” opowiadający z pasją o Warszawie przemierzał kilka lat temu te miejsca z inną białą-czerwoną opaską na ramieniu w czasie 63 dni Powstania Warszawskiego w 1944 roku.

Zdzisław Migurski był żołnierzem Batalionu Armii Krajowej „Sokół” walczącym w ramach podobwodu Śródmieście Południowe. W skład tego batalionu wchodziło żołnierze Korpusu Bezpieczeństwa oraz ochotnicy. Batalion „Sokół” w pierwszych dniach sierpnia 1944 roku bronił sektora ulic Bracka, Nowogrodzka i Żurawia. Następnie po dozbrojeniu i uzupełnieniu stanów osobowych włączony do Zgrupowania „Sarna” toczył walki w rejonie ulic: Bracka, Nowogrodzka, Żurawia, Krucza, Aleje Jerozolimskie, Nowy Świat, Książęca, plac Trzech Krzyży. Batalion „Sokół” skutecznie blokował silną załogę niemiecką w gmachu Banku Gospodarstwa Krajowego.

Był przewodnikiem terenowym i miejskim, po latach pisano o Zdzisławie Migurskim, że był współtwórcą modelu przewodnictwa turystycznego PTTK w Warszawie.

Zdzisław Migurski był świadkiem ważnych wydarzeń w historii naszego Towarzystwa; z ramienia PTK uczestniczył w obradach Zjazdu połączeniowego PTT i PTK w grudniu 1950 roku.

Był entuzjastą pieszych wędrówek. Działal na wszystkich szczeblach w powstających strukturach zorganizowanej turystyki pieszej. 21 czerwca 1952 roku, gdy Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego powołał Komisję Turystyki Pieszej, Zdzisław został jej członkiem. Funkcję Członka Prezydium Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK pełnił w latach 1952-1957.

We wrześniu 1952 roku był jednym z inicjatorów powołania Sekcji Turystyki Pieszej Koła PTTK nr 1 przy Biurze ZG PTTK. Prowadził liczne wycieczki piesze, znaczna ich część to wycieczki szkoleniowe. Rok później w marcu 1953 roku wspólnie z Edmundem Mieroszewiczem utworzył Sekcję Pieszą Okręgu Warszawskiego PTTK i przez szereg lat był jej wiceprzewodniczącym.

Zdzisław Migurski był jednym ze współautorów wydanego drukiem w czerwcu 1953 roku „Poradnika Turysty Pieszego” – pierwszego poważniejszego przedsięwzięcia edytorskiego zrealizowanego przez Komisję Turystyki Pieszej ZG PTTK. Wydawnictwo to zyskało niezwykle przychylne opinie turystów pieszych. W wydanej w 2002 książce „50 LAT KOMISJI TURYSTYKI PIESZEJ Zarządu Głównego PTTK w Warszawie” odnotowano, że Zdzisław Migurski należał do elitarnego grona pionierów zdobywania nowo ustanowionej Odznaki Turystyki Pieszej. Jego nazwisko widnieje w starych rejestrach przyznanych Odznak Turystyki Pieszej w doborowym towarzystwie pierwszych zdobywców OTP obok Mieczysława Orłowicza, Kazimierza Biskupskiego, Marka Arczyńskiego, Justyna Wojsznisa, Józefa Kołodziejczyka, Jadwigi Jaroszowej, Mieczysława Podolskiego, Danuty Kozakówny i innych cenionych powszechnie działaczy.

Przez wiele lat Zdzisław Migurski był członkiem Zarządu Okręgu Warszawskiego i Zarządu Wojewódzkiego PTTK. Należał do macierzystego Oddziału Stołecznego PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Warszawie, przez kilkanaście

lat pełnił funkcję członka Komisji Historii i Tradycji ZG PTTK.

Był również przewodniczącym Komisji Historii i Tradycji Stołecznego Zarządu Wojewódzkiego. Posiadał olbrzymią wiedzę o historii PTK i PTTK, potrafił interesująco opowiadać i dzielił się nią chętnie w rozmowach z młodszymi działaczami PTTK.

W lutym 1997 roku w ramach sesji historycznej poświęconej 90. rocznicy powstania Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego zorganizowanej przez Oddział Stołeczny PTTK Zdzisław Migurski wygłosił niezwykle ciekawy referat pod tytułem „Oddział Warszawski PTK w latach 1945-1950”.

Co roku w okresie Bożego Narodzenia organizował i prowadził cieszące się dużą popularnością świąteczne spotkania seniorów, działaczy PTTK z Warszawy i okolic.

Zdzisław Migurski posiadał wysokie odznaczenia państwowe i kombatanckie odznaczony był Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim, Medalem za Warszawę, Odznaką „Akcja Burza”. Za wieloletnią działalność na rzecz turystyki i krajoznawstwa odznaczony był Złotą Odznaką „Zasłużony Działacz Turystyki”, Złotą Honorową Odznaką PTTK. Medalem 50-lecia PTTK i innymi.

14 września 2001 roku w Warszawie XV Walny Zjazd PTTK nadał Zdzisławowi Migurskiemu Godność Członka Honorowego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Przyjaciela, pełnego życzliwości dla wszystkich napotkanych na trasach turystycznych wędrówek i w czasie krajoznawczych spotkań, żegnał sztandar Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, któremu służył przez całe życie.

Cześć Jego Pamięci!